

Staten har i Hænhold til Lovgivningen Eneret paa Anlæg og Drift af traadløse Radiostationer; medens Ministeren paa Vilkaar, som han fastsætter, kan give Tilladelse til Oprettelse af private traadløse Modtagerstationer, har han ingen tilsvarende Bemyndigelse, for saa vidt angaar Afsenderstationer, idet disse ubetinget er forbeholdt Staten. Da Radiospredningen paa Grund af dens store kulturelle Opgaver maatte bringes ind under fastere Former, end den havde været ved de hidtidige Udsendelser, indhentede Ministeriet i Februar Maaned Finansudvalgenes Samtykke til, at Staten forsøgsvis overtog Radiospredningen her i Landet og afholdt visse Udgifter, indtil de fornødne Licensudgifter for Benyttelsen af Modtagerapparater indgik. I April Maaned meddelte Finansudvalgene Ministeren det begærede Samtykke under den udtrykkelige Forudsætning, at denne Ordning kun gjaldt forsøgsvis for et Aar, og at den finansielt kom til at hvile i sig selv, saaledes at der ikke herved paaførtes Statskassen nogen Udgift. Ministeren nedsatte derefter et Raad paa 38 Medlemmer, det saakaldte Radioraad, hvori alle berettigede Interesser var repræsenteret, til at bestyre denne Udsendelse, og for den Tid, da Benyttelsen af baade Statstelegrafens og Militærets Radiostationer fandt Sted, nedsattes til Ledelse af disse Stationers tekniske Drift et særligt teknisk Udvalg, bestaaende af to Repræsentanter for hver af de stationsejende Institutioner under Ledelse af Radioraadets Formand.

Det viste sig, at Ordningen finansielt kunde hvile i sig selv, idet der, efter at der var udstedt Bekendtgørelse om, at der af Indehaverne af Radiomodtagerapparater vilde være at betale en Afgift af 15 Kr. for en Lampemodtager og 10 Kr. for en Krystalmodtager, meldte sig 26 000 Lyttere, der indbetalte i alt ca. 350 000 Kr. Det maa antages, at Antallet af betalingspligtige Lyttere er væsentlig større, saaledes at man under en endelig Ordning vil kunne regne med ganske betydelig større Indtægter. Derimod viste det sig ogsaa, at man med det til Raadighed staaende Stationsmateriel ikke kunde præstere Udsendelser, som var teknisk tilfredsstillende, og Ministeren ønskede derfor at faa tilvejebragt en Ordning, hvorved Danmark med Hensyn til Radiospredning kommer paa Højde med de fleste andre Lande.

Med Hensyn til, hvorledes den fremtidige Radioordning burde være, anmodede Ministeriet Radioraadet om at fremkomme med en Indstilling, og Raadet samlede sig med 23 Stemmer mod 9 om et bestemt Forslag. Disse 23 Stemmer bestod dels af de af Staten valgte Repræsentanter, dels af samtlige Kunstnerrepræsentanter og dels af samtlige Pressens Repræsentanter, og Indstillingen gik ud paa, at der paa